

anden Ting, jeg maa fremhæve og i saa Henseende kan jeg jo henholde mig til, hvad der blev ytret af Folketingsmanden for Præsto Amts 3dje Valgkreds, at der er meget mere at bestille nu, end der var for en Del Aar tilbage. Jeg skal ikke udtale mig videre om det Eksempel, den ærede Ordfører nævnte paa, hvordan det var — det er vel sagtens 40 Aar siden eller saa, at det Tilfælde laa for. — Hvorledes det den Gang var, skal jeg ikke kunne sige, men det er ganske sikkert, at Forretningerne, ved disse Domstole ere i 40 Aar tiltagne saa ganske overordentlig, at der vist aldeles ikke kan være nogen Sammenligning mere. Efter de Ytringer, der ere faldne fra forskellige Sider, gaar jeg imidlertid ud fra, at dette Spørgsmaal vil blive Genstand for fornyet Overvejelse ved tredje Behandling, og jeg skal bestræbe mig for til dette Ojemed at staffe Oplysninger, for saa vidt man maatte ønske det, baade i den ene og i den anden Retning, særlig med Hensyn til, hvor stor Arbejdstid de omtalte Funktionærer kunne antages at have. Hvad angaar Ændringsforslagene under Nr. 41 og 42, da skal jeg ikke opholde mig ved dem. Det er jo ikke rimeligt, at vi kunne overbevise hverandre i Dag om disse Spørgsmaal, naar vi ikke have sunnet det ved saa gentagende Behandlinger af denne Sag. Kun skal jeg dog ytre det, at det har været en Tilfredsstillelse at høre, hvad det ærede Medlem for Præsto Amts 3 Valgkreds udtalte, nemlig at en Forøgelse af Assessorernes Antal ved Kriminal- og Politiretten virkelig er uafviselig nødvendig. — Af de Ændringsforslag, der høre til § 20, og ikke ere tiltraadte af Udvalget, er der nu kun tilbage Forslaget under Nr. 46, nemlig 600 Kr. til Rødkontrollen i Middelfart Anstalt. Det er jo ganske vist saa, at en saadan Rødkontrol haves ikke ved alle Anstalterne, f. Eks. ikke ved Bordingborg. Derimod anvendes i Viborg et lille Beløb til en Rødkontrol, men ikke i Aarhus. Paa dette sidste Sted kan det maaske være begrundet derved, at Byen har etableret en Rødkontrol, og at Anstalten jo naturligvis forsynes sig i den nærliggende store By. Ved Middelfart er der det særlige Forhold, at Byen er saa lille og frembyder saa faa Resourcer, at man til Dels er nødt til at forsyne sig langvejs fra for en stor Del fra Odense, og derfor har man til en fyldestgørende Rødkontrol tænkt sig, at en Undersøgelse paa selve Stedet, hvor Slagtingen foregaar, er nødvendig. Ganske vist er det saaledes, at man her i København for det Rødt, der indføres, lader sig nøje med en Undersøgelse ved Indførelsen af Rødt her og saa forskellige

andre Kanteler, som f. Eks., at man til Dels ikke tillader Indførelse til Salg af, hvad der kaldes Indmad eller de indvendige Dele af Dyret, men det er jo noget, man ikke just har indrettet paa denne Maade her i København, fordi man ansaa det for det bedste, men fordi man ikke kan gøre mere. Det mest betryggende her synes dog ogsaa selve Slagtingen i Slagtehusene at være, og den Kontrol, der kan finde Sted under og umiddelbart efter Slagtingen. Nu gaar det ikke an i en By som København aldeles at forbyde Indførelse af Rødt, og som Folge deraf maa man lade sig nøje med noget mindre, men for disse Anstalters Vedkommende forekommer det mig, at man med en forholdsvis lille Beføstning kunde opnaa den største Betryggelse, og da der kun er Tale om saa ubetydelige Summer, og det forekommer mig, at man bør gøre et Forsøg derpaa, har jeg tilladt mig at stille dette Forslag paa Finansloven. — Saa er der ikke flere Forslag til § 20.

Under § 25, som angaar Ministeriet for Island, er der stillet det samme gamle Forslag, som flere Gange har været stillet, om et Beløb til at sætte Departementschefen i Stand til at foretage en Rejse til Færøerne og Island. Dette Forslag har været stillet tidligere med Hensyn til den forrige Departementschef. Saa kom der imidlertid et Aar, hvor jeg ikke stillede Forslaget af den Grund, at denne Mand var saa syg, at han ikke kunde rejse. Han er senere død, og der er nu kommen en anden yngre Mand i hans Sted. Begge disse Mænd, baade den nu afdøde og den nuværende, have ikke været paa Island og heller ikke paa Færøerne og mangle derfor en Del Kundskaber og Viden om mange Forhold, navnlig Landbrugsforholdene og deslige, som det havde været ønskeligt at erhverve sig ved en Rejse til disse Der, og jeg tror derfor, at det ikke er rigtigt at modsætte sig det. Jeg kan ikke se, at nogen som helst kan have nogen Stede deraf, eller at nogen som helst kan have noget fornuftigt derimod. Saa bliver det et Spørgsmaal, hvor vidt man vil finde det Umagen værd at anvende Penge derpaa, og det synes jeg, at naar der er Tale om en Uddannelse for en Mand til en Livsstilling, som han sandsynligvis beholder til sin Dødsdag, altsaa efter al Rimelighed i mange Aar, saa er det ikke nogen overdreven Fordring, naar jeg har foreslaaet, at der skulde anvendes et Beløb af 1,500 Kr. hertil.

Hvad Ændringsforslagene under § 26, II. angaar, skal jeg med Hensyn til Forslaget under Nr. 200 bemærke, at da jeg ser,